

efter det frågan egnats en allsidig utredning, varda inrättade». Märkvärdigt nog sade bondeståndet nej härtill, fastän saken ju i första rummet afser dess nytta.

I Norge har frågan om en stations inrättande ännu ej så mycket varit på tal, men stortinget har dock enhälligt beslutat att höja statsentomologens lön till 3,000 kr. samt beviljat honom reseersättning och dagtraktamente under resorna och härigenom gjort det möjligt för honom att mera odeladt egna sig åt sin befattnings.

N:o 97.

Af herr **C. J. Mustaparta**, om införseltull å lax.

Att fisket är ett näringsfång, hvarmed ganska många inom landet sysselsätta sig, det torde vara allom bekant, och att äfven denna näring lider intrång af utlänningars konkurrens, det lærer väl icke kunna förnekas.

De norrländska floderna hafva förut varit rika på lax, och befolkningen utefter dessa vattendrag haft en icke obetydlig inkomst genom fiske deraf. På senare årtionden har likväl denna inkomst förminskats. I de österbottniska floderna och i skärgården emellan Torneå och Uleåborg är deremot laxtillgången fortfarande god, men största delen af den derstädes fångade laxen, både saltad och färsk, exporteras tullfritt till Sverige och förorsakar ett prisfall, som är känbart för dem, hvilka icke ega tillfälle till erhållande af rikare fångster. Den finska tulltaxan bestämmer dessutom införseltullar för all saltad fisk. Hvad jag derutinnan har mig bekant, är, att vid införsel till Finland strömming drager en tull per 100 kilogram af 1 krona 44 öre och saltad lax 3 kronor 60 öre. Det förefaller mig då icke vara i sin ordning, att svenska laxfiskare skola sakna skydd för utländsk export hit af både saltad, rökt och färsk lax, synnerligen som denna vara icke i allmänhet räknas till de nödvändigaste.

Det kan häremot invändas, att åtminstone den färska laxen bör få införas tullfritt af den anledning, att export af sådan till Finland är tillåten utan erläggande af några tullafgifter. Denna invändning vill jag bemöta med den anmärkningen, att om detta tillåtes, har man antagligen att emotse ett kringgående af tulltaxans bestämmelser, i det att salterier

då troligen komme att anläggas af finska affärsmän på svenskt område, hvarigenom importen hit skulle kunna bedrifvas i lika stort omfång. Med nuvarande kommunikationsmedel går det lätt att, inlagd i is, transportera färsk lax på längre afstånd. Skall det afsedda ändamålet med införseltullen uppnås, så synes det mig nödvändigt, att äfven den färska med tull belägges.

På grund af hvad jag nu anfört vågar jag föreslå,

det Riksdagen beslutar att åsätta införseltull å lax;
för saltad eller rökt till 5 kronor per 100 kilogram;
för färsk till 3 kronor per 100 kilogram.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1895.

C. J. Mustaparta.

N:o 98.

Af herr **C. J. Mustaparta**, om införseltull å tjära.

På de flesta ställen i Norrland, och icke minst i Norrbottens län, är befolkningen hänvisad till mer eller mindre lönande binäringar, och slår skörden fel, hvilket beklagligt nog ofta händer, så måste afkomsten af sådana binäringar blifva hufvudnäring.

En af de förnämsta och i många trakter af nämnda och några andra norrländska län anlitade binäringar är tjärbränning. Denna verksamhet är dock förenad med tungt och tidsödande arbete och medför dessutom risker, som den med förhållandena obekante ej anar. Det är icke nog med att bland berg, sten och grus uppbyta den för tjäran nödvändiga materielen eller furustubbar och använda lång tids arbete och lång forsling derpå. Dervid kan likväl arbetskostnaden något så när beräknas; men tjärans bränning och densammas flottning till afsätt-